

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (16/3/2014)

Η ερμηνεία του Συμβόλου της Πίστεως (29)
«και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός» -
Η Ανάληψη του Χριστού (Β')

Στην σημερινή μας ομιλία, αγαπητοί μου αδελφοί, θα ολοκληρώσουμε την αναφορά μας στην Ορθόδοξη ομολογία περί της Αναλήψεως του Κυρίου, όπως διασώζεται στο Σύμβολο της Πίστεως. Ο Χριστός ανελήφθη στους ουρανούς και εκάθησε στα δεξιά του Πατρός¹ Πρόκειται, ασφαλώς, για εικόνα ανθρωποπαθή, που δεν πρέπει να ερμηνεύεται κατά γράμμα, αλλά με συμβολικό τρόπο. «Μετά την Ανάληψη, η ανθρώπινη φύση στο πρόσωπο του Χριστού, οδηγήθηκε στον θρόνο του Θεού και ο Θεός Πατέρας την ετοποθέτησε «εκ δεξιών» Του, που σημαίνει ότι τής έδωσε την πρώτη θέση στην τιμητική ιεραρχία του ορατού και αοράτου κόσμου. Αυτό σημαίνει ότι η θεωμένη ανθρώπινη φύση πήρε ανώτερη θέση και από την θέση των αγίων Αγγέλων· ανώτερη και από αυτή των Χερουβείμ και Σεραφείμ, των αγγελικών δηλ. τάξεων που βρίσκονται κοντά στον θρόνο του Θεού. Ο Απόστολος Παύλος διδάσκει σαφώς: ο Χριστός *εκάθησεν εν δεξιά της μεγαλοσύνης (του Θεού Πατρός) εν υψηλοίς... κρείττων γενόμενος των αγγέλων*^{2»}³

Την ίδια αλήθεια ομολογεί και ο Άγιος Συμεών Θεσσαλονίκης, ο οποίος σημειώνει ότι ο Κύριος, καθεζόμενος στα δεξιά του Πατρός, «δεν παρίσταται με τους Αγγέλους, ενδεδυμένος το σώμα, ούτε λειτουργεί, δηλ. υπηρετεί τον Πατέρα, καθώς οι Άγγελοι, αλλά συμπροσκυνείται, μάλιστα, ως Υιός του Θεού σαρκωμένος, μαζί με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα. Τίποτα, όμως, δεν προστίθεται στην Αγία Τριάδα με την σάρκωσή Του, επειδή αυτός που σαρκώθηκε δεν είναι άλλος από τον Λόγο, ο οποίος και πριν την σάρκωσή Του ήταν ενωμένος με τον Πατέρα και μετά την σάρκωσή Του εξακολουθεί να είναι ενωμένος με τον Πατέρα»⁴

Είναι σαφές, λοιπόν, από όσα καταγράφηκαν έως τώρα, ότι ο Κύριος ανελήφθη στους ουρανούς και κάθησε στα δεξιά του Πατρός, φέρων και το ανθρώπινο σώμα, θεώνοντας, με τον τρόπο αυτό, την ανθρώπινη φύση. Τι είδους ήταν, όμως, αυτό το σώμα; Ήταν σώμα φθαρτό και υλικό; Η Εκκλησία μας δέχεται ότι επρόκειτο για το σώμα που έφερε ο Χριστός μετά την Ανάστασή του, σώμα πνευματικό, διαφορετικό από το δικό μας, διαφορετικής συνθέσεως. Είναι το ίδιο

¹ Μάρκ. 16,19

² Εβρ. 1,3-4

³ Ευθύμιος, Μητροπολίτης Αχελώου, «Τόλημη», Μάιος 2005, σελ. 27

⁴ «Τα Άπαντα», τόμος 2^{ος}, σελ. 140

σώμα που θα λάβουμε κι εμείς μετά τον θάνατο και την εν Κυρίω ανάστασή μας, σώμα άφθαρτο, ενδεδυμένο την αθανασία. Με αυτό θα σταθούμε ενώπιον του Χριστού εν ημέρα κρίσεως.

Θα ολοκληρώσουμε την αναφορά μας στο μέγα γεγονός της Θείας Αναλήψεως, αδελφοί μου, αφήνοντας τον Άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά να μάς εξηγήσει αν την πορεία του αναληφθέντος Χριστού θα ακολουθήσουμε όλοι οι άνθρωποι ή όσοι πληρούν τις απαραίτητες προς τούτο προϋποθέσεις. Και αυτή η διδαχή ας είναι μήνυμα αφυπνιστικό για όλους μας, προκειμένου να γίνουμε μέτοχοι της Βασιλείας του Θεού. Λέγει, λοιπόν, ο Άγιος: «Όπως Εκείνος έζησε και απεβίωσε, αναστήθηκε και αναλήφθηκε, έτσι και εμείς ζούμε και πεθαίνουμε και θα αναστηθούμε όλοι· την ανάληψη, όμως, δεν θα επιτύχωμε όλοι, αλλά μόνο εκείνοι για τους οποίους ζωή είναι ο Χριστός και ο θάνατος είναι κέρδος⁵, όσοι πριν από τον θάνατο σταύρωσαν την αμαρτία με την μετάνοια και την ευαγγελική διαγωγή· διότι μόνο αυτοί θα αναληφθούν με την κοινή ανάσταση σε νεφέλες προς συνάντηση του Κυρίου στον αέρα⁶ και αυτόν τον Κύριο, άλλωστε, νεφέλη τον παρέλαβε όταν αναλαμβάνόταν. Αλλά, όπως έπραξαν οι Μαθηταί μετά την ανάληψη, που, αν και δεν τον έβλεπαν αισθητώς, αλλά με τους οφθαλμούς της ψυχής, όμως τον προσκύνησαν, ας καταλήξωμε στην ειρήνη, ειρηνεύοντες μέσα μας και μεταξύ μας. Και ερχόμενοι στο υπερώο μας, στον νου δηλ. και παραμένοντες σ' αυτό και προσευχόμενοι, ας καθαρίσωμε εαυτούς από τους εμπαιθείς και χαμερπείς λογισμούς»⁷ ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

⁵ Φιλ. 1,21

⁶ Α΄ Θεσ. 4,17

⁷ Βενεδίκτου Μοναχού Αγιορείτου, «Παλαμικόν Ταμείον», σελ. 131-132